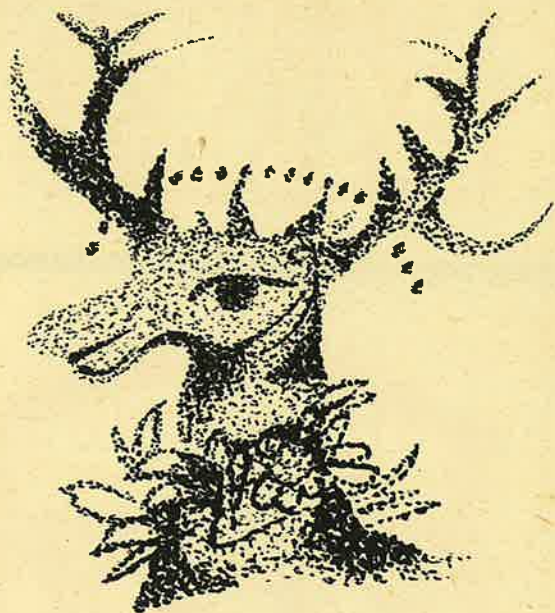

KOJETINSKÝ KULTURNÍ KALENDÁŘ

ČERVEN 1970

Josef Chytil
Přemysli' a více

ČERVEN MĚSÍC MYSLIVOSTI

PŘED
25 LETY

1945
1970

Pro Kojetínský kulturní kalendář
napsal Antonín M a l ý

Bylo to v den, kdy rumunští vojáci podruhé pronikli do Kojetína. Postupovali také Vyškovskou ulicí. Proti prudké palbě z kulometu od budovy dívčí školy se kryli za lipami, které lemují ulici po obou stranách. Před domem pana Pálky byl jeden z nich raněn. Pan Pálka, tenkrát již starý člověk, vyběhl ze vrat a v té nejprudší palbě odtáhl raněného do domu. Ukryl ho a staral se o něj až do osvobození.

Ve stejný den byl jiný rumunský voják raněn v Křenovské ulici. Byl dovezen ke Křípalům. Manželé Křípalovi jej ukryli ve skladišti mouky /tenkrát byla v domě pekárna/. Byli ve velmi nepříjemné situaci, protože právě před jejich domem za transformátorem /dnes tam již není/ měl okop německý kulometčík a palbou znemožňoval přístup do města z Tvořovské ulice a od hřbitova. Němci byli stále v okolí. I když přišli několikrát až do domu Křípalových přece jen byl obezřetností manželů rumunský voják zachráněn. Celé 3 dny se o něj starali. Po osvobození jim velení i voják velice srdečně a se slzami v očích poděkoval za zachránění,

Milada Huňáčková, žákyně V. A. třídy nám napsa-

la, podle vyprávění tatínka, jak její dědeček, pan Leop. Huňáček zachránil rumunského vojáka.

Dne 4. května 1945 ráno přišli k dědečkovi zahradou dva rumunští vojáci - průzkumníci. Zjišťovali, kde se Němci nacházejí. Jeden z nich byl těžce raněn. Dědeček ho ošetřil a nechal ukrytého v domě. Zůstal u nich 3 dny, až do osvobození.

Když útočila vojska od Měrovic na Kojetín, nemohli vojáci proniknout ve směru sladovny. Za skleníkem pana Hrabala bylo totiž ukryto 6 Němců a ti postřelovali celý prostor za Tovačovskou tratí. Pozoroval je pan Bedřich Juřena z Tvorovské ulice, který o jejich úkrytu věděl. Bylo je nutné zlikvidovat. Ale jak? Při vniknutí rumunských vojáků ke hřbitovu a do Vyškovské ulice nastala vhodná chvíle. Podařilo se mu vyběhnout z domu a dostat se k nim. Upozornil je na Němce a také je zavedl ze Sladovnické ulice Němcům do zad. Všichni byli odzbrojeni a zajati. Odvážným činem zachránil život mnoha vojákům.

Vedl je pak přes zahrady a dvory do Vyškovské ulice a k náměstí. Pomáhal jim propátrávat dvory, stáje, stodoly a skládky dřeva ve dvorech. Když chtěli vyjít ze vrat domu p. Uhra ve Vyškovské ulici, byl zraněn. Kulka mu prostřelila ruku a roztránila v předloktí jednu z kostí. Dlouho po válce se pak léčil.

Se zraněním a bolestmi se vrátil domů. Rumuni byli znovu z Kojetína vytlačeni. Němci prohledávali domy v Tvorovské a Sladovnické ulici a pátrali po člověku, který Rumuny provázel. Prožil těžké chvíle. I když s ním přímo mluvili, přes tlumočníka pana Peštuku, který uměl německy, přesvědčil je, že zraněnou ruku má od hašení šopy ve dvoře, kterou zapálil granát. Šopa skutečně shořela. To byla ale

jediná pravda. Po válce obdržel pan B. Juřena vyznamenání za statečný čin.

Pověděl jsem Vám mně známé příběhy. Příběhy, které dnes snad vypadají prozaicky, ale v době bojů o Kojetín, kdy se Němci zoufale a urputně bránili, mohli každý takový čin končit smrtí. Odvaha, statečnost, citění s člověkem, který potřebuje pomoci, záchranu vojáka, který nám přinášel svobodu, vlastenectví, to byly skutečnosti, které daly vzniknout těmto příběhům. I když je tomu již 25 let, neztratily nic ze svého hrdinství. Píši o nich proto, abychom našim občanům poděkovali za záchranu mladých životů oněch neznámých vojáků, s úctou se sklonili před památkou padlých a pověděli ostatním o statečných činech těch, kteří o nich dlouho skromně mlčeli.

Snad je podobných příběhů u nás víc. Povíte nám o nich? Rádi je uveřejníme.

Miladka Huňáčková z V. třídy II. ZDŠ Kojetín vypravuje o bombardování Kroměřížské ulice, jak o tom slyšela od tatínka.
/školní práce/

Bylo to počátkem února roku 1945, kolem 9 hodiny večer. Kroměřížskou ulicí jela německá vojska. Najednou přiletěla sovětská letadla a začala bombardovat. První bomba padla na dům p. Jos. Fišera. Prorazila střechu a zabořila se v průjezdu do země, ale nevybuchla. Druhá vybuchla na začátku Blanské ulice u sochy "Tří svatých", třetí spadla p. Gardavskému ke stodole a poškodila její štít a čtvrtá rozbořila stáje v domě mého dědečka p. L. Huňáčka. Tatínek byl v té době na návštěvě u Lázeňských, dědeček i babička již spali. Najednou zahoukala siréna, ozvaly se detonace. Tatínek, který při poplachu

nastupoval do služby jako požárník, přiběhl domů, vzbudil je a řekl, že máme rozbořené stáje. Hned se také seběhlo několik sousedů, aby pomohli vyprostit dobytek. Všechn byl zachráněn, jen dvě kozy byly mrtvé. Do osvobození byly stáje opět postaveny.

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ A JUBILEA OBČANŮ NAŠEHO MĚSTA V ČERVNU 1970

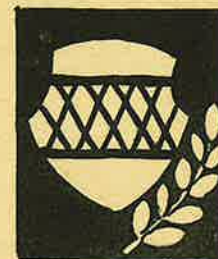

V tomto měsíci se dožívá

paní Anna K a r g e r o v á	92 let
paní Aloisie S ý k o r o v á	91 let
paní Anna H ý ž ě a l o v á	90 let
paní Marie H a u k o v á	89 let
paní Anna K r á l í k o v á	87 let
paní Terezie B e r g l o v á	83 let
paní Františka H o r á č k o v á	83 let
paní Antonie C h y t í l o v á	83 let
paní Anna S l a v í k o v á	83 let
pan Viktor M i k u n d a	82 let
paní Anděla S l a v í k o v á	81 let
paní Anna H r o b a ř í k o v á	80 let
pan Antonín B í b r	80 let

B l a h o p ř e j e m e !

průvodce městem a jeho okolím

O ČEM JEDNALA RADA MĚSTSKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU
KOJETÍN

- byly projednány a zhodnoceny májové oslavy 1970 v Kojetíně. Bylo konstatováno, že všechny akce proběhly velmi úspěšně a to jak vzpomínkový večer k 100. výročí narození V. I. Lenina, oslavy 1. máje, oslavy osvobození města 5. května i slavnostní koncert 8. května uspořádaný k 25. výročí osvobození naší vlasti. Velká účast občanů na všech akcích dokumentovala úspěšně probíhající normalizaci poměrů ve městě a podporu vedení strany a vlády v provádění politiky. Na slavnostním zasedání dne 5. května 1970 byla udělena 54 občanům čestná uznání a předány upomínkové předměty za dlouholetou veřejnou a politickou práci ve městě.
- byl projednán postup prací na zajištění kanalizace v Kojetíně, která má být provedena do r. 1975.
- bylo jednáno o zvyšování důchodů a při této příležitosti konstatováno, že je v našem městě k 31.3.1970 celkem 1.327 důchodců. Úprava důchodu se týká 257.
- bylo rozhodnuto ustavit místo stávajících devíti občanských výborů ve městě pouze čtyři a to podle obvodů uličních organizací KSČ.

/Názvy kojetínských ulic - významné osobnosti/

J O S E F C H Y T I L

historik moravský /narozen 1812 v Kojetíně, zemřel 1861 v Brně/. Vystudoval v Brně filosofii a stal se praktikantem při moravsko-stavovské kanceláři, roku 1841 kancelistou a pomocníkem archiváře Ant. Bočka. Po jeho smrti řídil prozatímne moravský zemský archiv a v roce 1855 byl jmenován jeho archivářem. Je popisován jako muž šlechetné povahy, neúnavné práce a vytrvalosti, nad míru svědomitý, uvážlivý a kritický. Opsal velmi mnoho důležitých listin pro moravské dějiny, pořídil jejich seznam s rejstříky. Byl jmenován členem Královské společnosti věd v Praze, což bylo největší vyznamenání. Císař František Josef I. mu daroval zlatý záslužný kříž s korunou.

Z mnoha vědeckých děl, které napsal uvedeme jen několik, vesměs českých.

1. Obšírné spravování sněmu zemského v Praze 1848 a 1849.
2. Staré desky markrabství Moravského XIV. a XV. století, které byly psány latinsky.
3. Kritické pojednání o poslední vůli markraběte moravského Jana.
4. Historické pojednání o zřízení zemském v markrabství Moravském od XII. století do r. 1849.
5. Příspěvky historické ku poznání staršího a novějšího znaku markrabství Moravského.

Jeho předchůdce A. Boček vydával moravský diplomatář, t.j. souhrn historických listin a vydal ho 4 svazky. Chytil pokračoval v tomto díle a vydal

Vinšuju ti kamarádko, vinšuju ti štěstí, co je v těch háječku stromů a na těch stromech listí. Vinšuju ti kamarádko, vinšuju ti eště, za rok nebo za dvě leta černooky děvče".

V pondělí večer před svatbou vyhrávají muzikanti napřed ženichovi, potom jdou všichni k nevěstě a vyhrávají "standrle" zastaveníčko, nejdříve před stavením, pak jsou pozváni do domu, na večeri a pivo. Nevěsta obvykle pláče někde v komůrce. Vždyť je to poslední noc u maminky. Ženich ji však určitě najde a dovede do veselí. Zpívá se a tančí. Až se všichni rozejdou nastane klid a rozjímání posledního dne svobody doma.

Na svatbu se všichni vystrojí co nejpěkněji v šat sváteční. Ženich, nevěsta, družičky a mládenčí ještě nádherněji. Nevěsta a družičky vždycky v bílém. Bílé plátěné "pančochy" černé jirchové /semišové/ střevíce, barevnou kůží vyšíváné a červenou stuhou zavázané. Střevíce jsou obvykle dar od ženicha - říká se jim poslušné, aby chodily kde muž určí. Bílé krásně vyšíváné oplečí s kanýrem na tvrdě vyžehleném, to aby byla v pase pěkně upnutá a na tvrdém kanýru sedí pěkně bohatství sukní; 1 malá úzká, 2-3 spodnice bohatě v okraji bíle vyšíváných, pak krásně vyžehlený fěrtoch /sukně vrchní/ na svatbu vždy nový. Pak bílá zástěra, buť žlutým hedvábím vyšitá, ale v Kojetíně vždycky bílá snadrasová s úzkými barevnými stužkami našitými, fěrtušek, nejpěknější část kroje - rukávce s obojkem, bohatě ažurami a krajkou vláčkovou zdobené. Obojek nažehlen "na zahrádku, t.j. rozházené nebo nagulmované na talíř". Hlava děvčete nemůže mít krásnější rámec. Rukávce, jako nadýchané, vykasané nad loket, uvázané hustě vyšitými černými pásky s červenou stuhou. "Šacle" t.j. okraje rukávů, bohatě také ažurou a krajkami zdobené, splývají na ruku. Zároveň s rukávci se obléká kordulka. Také bílá "ornát-

ka nebo "zlatohlav". Květy jsou už buď vetkané - krásně červené růže a zlaté nebo stříbrné olístění nebo jsou ručně vyšité. Kordulka je lemovaná černou sametkou, stuhou "paterkou" /stuha, která je protkána ve vzoru 5 barvami/ a kovovou stříbrnou krajkou, u průramků a ve středu na zádech vyšité motivy a pěkné frčky. Kordulka je nejnákladnější část kroje.

Do pasu uvazují bílou stuhu s vyšívanými barevnými květy, uvázanou v bohaté smyčky až po okraj fěrtušku visící a ukončené zlatým nebo stříbrným třepením. Na hlavu hladce učesanou, vlasy spletené v cop /lelík/ posadí si nevěsta a starší družička "pantlák" s bohatou výzdobou z perlicek, zrcadýlek a hlavně červených smyšek mašlí až po pás. Nahoře mašle upravené jako do zahrádky, ozdobené kytičkou květů uprostřed. Ještě vyšíváný kapesník, do něj vložený kancionál, přes ramena "úvodnicu" t.j. na 3x složenou bílou plachtou jejímž středem je nádherně vyšíváný pruh sametově žlutým hedvábím a v rozích s černým motivem, někdy monogramem. Úvodnica je vlastně symbol mateřství - nevěsta se při zdavkách modlí, aby měla brzy dítě. S úvodnicí ozdobená jde pak s dítětem do kostela. Pak se obvykle úvodnice schová a příležitostně poslouží zase. Velmi často se nad ní vzpomíná na svatební den, na vše před a po svatbě a končí to vždy v slzách, buď z radosti nebo ze žalosti nad uplynulým mládím.

Ženich a mládenci se také slavnostně vystrojí. Nejdříve navléknou zářivě bílé a upnuté podléčky přes kolena, pak oblečou červené baňaté gatě, pěkně vyšité kolem kapes a v bočním švu až pod kolena, kde se svazují "darmosisem" /kožený řemínek ozdobně vystříhaný/. "Košula" ženichova, dar od nevěsty, byla na límečku a manžetách černým hedvábím vyšitá, na rameni žlutým hedvábím. Středy květů a "jablůšek" byly mnohdy prolamovány a pak červeným

nebo slabě fialovým plátnem podloženy. Pod krkem uvázaná červená stuha. Na košili bylo vyšito červenou bavlnkou srdce s monogramem. Vesta - frýdka - kordula - byla z černého nebo tmavězeleného sukna bohatě vyšívána na předním díle a v zadu. Celá řada knoflíků se "zrcadylkama" t.j. knoflíky kulaté, ve kterých je zrcadélko a vysekanými dírkami probleskává. Gatě se opásaly koženým pásem, černě lakovaným a pávím pérem vysitým. Některé pásy byly s monogramem, jiné byly vyšité barevným hedvábím nebo barevnou kůží. Pás měl tři přesky na zapnutí. Na hlavu si ženich bral vysokou čepici "vydrovicu" nebo i klobouk kulatý, bohatě ozdobený umně "skládanou mašlí a velikou vonicí". Přes ramena měl někdy ženich přehozený plášť z tmanomodrého sukna s trojitým límcem hustě skládaným byl to jakýsi odznak nového hospodáře. Vysoké kožené černé boty "létkovic" doplňovaly výstroj.

Ostatní svatebčané vystrojili se též svátečně. Ženy měly tmavé sukně buď hedvábné nebo vlněné, k nim i barevné fěrtušky. Mladší ženy braly také ještě rukávce. Starší ženy nosily "kacabajky" kabátky vyzdobené podobně, jako kordulky, ale měly dlouhé rukávy. Na hlavě nosily dovedně uvázané červené lipské šátky na "zaušnice". Starší muži si oblékali také kabátky, tmavozelené, vyšíváné. Mladí ženáci rádi nosili košile s vestou.

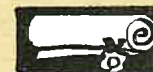
Hanácká nevěsta jezdila šesti koňmi později "čtverkó". Zapřahalo se do fassňku, t.j. vůz co měl košinu vepředu i vzadu. Šíry koně byly také bohatě vypraveny. Přizdobeny "sokynkama", při uzdě na hlavě visela červená "sokynka" vyšívána na náručí i sedlové straně, ocas koně byl zapleten a ozdoben. Na hlavě měli koně "fědrpuše" zhotovené z červené bavlny. Jiní zapřahali do "rakušáku", nebo do "žebřináku". Později do kočárů. Všechno v té největší parádě.

U ženicha se ráno sejdou hosté z příbuzenstva a přátelstva na snídani. Bývala to pivní polévka a vdolky. Kecál předstoupí před rodiče, hluboce se ukloní a říká: "Vysoko vážení a ctění pání rodiči. Dnes stópi váš syn se svojó nedražší do posvátného stavu manželskyho. Děkuji vám na jeho místě za vaše otcovsky a mateřsky vychování a prosím vás, abyste byli tak hodní a dali mu svoje požehnání". Ženich poklekne před rodiče a matka mu položí ruku na hlavu a říká: "Abyti chlapče Pánbu v tym novym stavu požehnal a všecko dobry dal a oba ve zdraví zachoval". Otec říká: "Buď pamětliv synu můj, že bera sobě šlechetno pannu nevěstu za věrnó manželku svó, přijímáš na bedra svá úkol veliké. Ona opusti rodiče, sestry, bratry a všecky přátele z upřimné lásky k tobě, svěruje ti všecko své štěstí, celý život svůj a očekává, že to vše ji nahradíš svó láskó a věrnym plněním svých povinnosti jako muž počestný. K temu ti dopomáhá Buh a požehné drahó hlavu tvó". Ženich poděkuje za jejich požehnání. Kecál k tomu dodá poslední slovo Amen. Pak žádá přítomné jmenem ženichovým, aby mu ze srdce odpustili zdali jim někdy ublížil. Všichni potom nasednou do vozů někdy mládenci na koně nebo se jde i pěšky k domu nevěsty. Tam zatím uplakanou nevěstu obveselují družičky, zpěvem, ale nějak se jim to nedaří. Nevěsta je stále smutná. Cestou zastaví mládenci a děvčata průvod ženichův a zatahují ženicha, aby se vykoupil, že si žádnou z nich nezvolil a chlapci žádají odměnu za to, že mu nevěstu chránili. "Pane ženichu, když chceš nevěstu mět musíš taky něco vydržet. Sláva tvoja nebude naplano dyž zaplatíš cech a zavdanó". Ženich dá na bečku piva jako výkupné a jde se dál. Před domem zpívají píseň s prosbou o nevěstu. "Pochválen buď Ježíš Kristus, už k vám du, dáte-li mně vašu ceru opravdu". Družičky je také již vítají zpěvem: "Nestujte mládenci pod okny, pojďte rač do

ještě pátý až sedmý díl. O dějinách Kojetína napsal "Paběrky dějin kojetínských".

Josef Chytil je pohřben na nejčestnějším místě brněnského Ústředního hřbitova, totiž vedle hrobu Josefa Dobrovského, v blízkosti hrobky, v níž odpocívá Řehoř Mendl, Pavel Křížkovský a další vynikající vědci našeho národa.

VZÁCNÉ PÍSEMNOSTI Z KOSTELNÍ VĚŽE

Oprava významné kojetínské památky - farního kostela Nanebevzetí Panny Marie se chýlí ku konci. V průběhu měsíce května byla vyměněna krytina pravé věže. Při této příležitosti došlo také k otevření makovice této věže a k vyjmutí pouzdra s významnými zápisy, které zde byly vloženy při opravě kostela v roce 1888, kdy podle plánů arcibiskupského architekta Karla Merrety byly na věže přistaveny velké bání s lucernami, nad ně pak malé bání se zlacenými makovicemi a velkými železnými kříži. Tehdy byly také pořízeny věžní hodiny, které zhotovil pražský hodinář Heinz. Stavbu věží provedl tesářský mistr Kyselka z Prostějova, zednickou práci a stavbu lešení kolem věží stavitel Josef Rysavý z Kojetína.

Otevření makovice pravé věže a vyjmutí pouzdra bylo provedeno 23. dubna 1970 za účasti zástupců farního úřadu, městského kronikáře, památkové péče, pracovníků Komunálních služeb z Kroměříže, kteří prováděli na kostele klempířské práce a pracovníků OSP v Přerově, kteří prováděli práce malířské. Otevření byl dále přítomen Max Navrátil, pamětník oprav v roce 1942 a v roce 1888. Přestože byla věž v průběhu válečných událostí poškozena, bylo pou-

zdro s písemnostmi v neporušeném stavu. Bylo zjištěno, že toto pouzdro zhotovil klempířský mistr Grydil z Kojetína. Proti vlhkosti byly písemnosti zabezpečeny skleněným obalem.

Naši předkové vložili do makovice věže následující dokumenty: /z některých uvedeme v příštích číslech kalendáře výňatky/

- pamětní listina města Kojetína, farního úřadu, policie města Kojetína a pamětní spis ke 40 letému výročí panování císaře Františka Josefa I. Pamětní spisy byly podepsány starostou města Eduardem Dudíkem, kojetínským farářem P. Seckým a dalšími kněžími, členy policejního sboru města Kojetíně a dalšími.

- Paběrky z Kroniky školy kojetínské, sepsané ředitelem školy Robenkem.

Dále následující výkazy o cenách masa a pečiva v roce 1888, tržní ceny obilí, sena, slámy a dřeva v Kojetíně, soubor fotografií městské rady kojetínské, policejního sboru, lékařů, lékárníků, fotografie kojetínského kostela před opravou v roce 1888, seznam dělníků, kteří pracovali na opravě kostela.

Významným dokladem jsou také kovové mince, které byly do pouzdra vloženy v zapečetěném balíčku s pečeti města Kojetína. Poučné byly například výkresy kojetínských žáků a I. zpráva pokračovací školy průmyslové v Kojetíně za školní rok 1887/88. Zajímavým dokladem byl přiložený denní tisk. Např. Národní listy, Kroměřížské noviny, Kroměřížan, Moravská orlice, Brünner Zeitung, Paleček, Komenský a mnohá další. Noviny byly vesměs z června a července 1888. Závěrem této zprávy je třeba připomenout, že toto pouzdro bylo do pravé makovice vloženo 14. července 1888.

Podstatná část těchto historických dokumentů byla farním úřadem ofotografována a originály vlo-

ženy do nového pouzdra a s dalšími dokumenty z naší současnosti vloženy dne 2. května 1970 na původní místo, t.j. do makovice pravé věže. K původním dokumentům bylo připojeno: pamětní zápis farního úřadu, pamětní listina sepsaná kronikářem města, soupis školských zařízení v Kojetíně v r. 1970, pamětní zápis o Osvětové besedě, Městské knihovně, pamětní listina Komunálních služeb města Kroměříže - pokryvačství, obsahující údaje o opravě a seznam pracovníků, dále pak výtisky Kojetínského kulturního kalendáře a přílohy, deníky s datem 1. května 1970 /Rudé právo, Práce, Nová svoboda, Mladá Fronta, Lidová demokracie, Zemědělské noviny, Nové Přerovsko, Svět práce z 29.4.1970/. Mimo tyto uvedené písemnosti byla do mosazné schránky vložena láhev s nápisem: "Pravá hanácká slivovice, ročník 1969, věnovaná Františkem Drbalem z Kojetína Závodí čp. 269. Na zdraví našim potomkům!"

KULTURNÍ VÝROČÍ V ČERVNU 1970

3.6.1970	70. výročí narození národního umělce Vincence Makovského, sochaře
5.6.1970	95. výročí narození národního umělce S.K. Neumana, básníka, laureáta státní ceny /zemřel 28.6.1947/
9.6.1970	100. výročí úmrtí anglického spisovatele Charlese Dickense
17. 6.1970	10. výročí úmrtí národní umělkyně Růženy Naskové, herečky, nositelky Řádu práce
21.6.1970	25. výročí úmrtí národního umělce Josefa Hory, básníka.

víte, že ...

- ... dne 7. května uspořádal Sbor pro občanské záležitosti v Kojetíně slavnostní vydání občanských průkazů 116 žákům a žákyním obou Základních devítiletých škol?
- ... dne 30. května bylo opět po delší době uspořádáno "Vítání novorozenců" a že každé z nich dostalo na památku od Sboru pro občanské záležitosti a Městského národního výboru v Kojetíně grafický list od akademického malíře Z. Škrance?
- ... Domovní správa v Kojetíně byla v celookresní socialistické soutěži k 25. výročí osvobození naší vlasti vyhodnocena na II. místě před Hranicemi, Lipníkem n/B. a Potštátem?
- ... Sdružení rodičů a přátel školy připravuje v rámci oslavy Mezinárodního dne dětí dvě představení pohádky "Švec a čert", kterou sehraje dne 3. června 1970 divadelní soubor z Chropyně?
- ... v sobotu dne 13. června budou uspořádány na střelnici v Kojetíně přebory ve střelbě na asfaltové holubi a večer v tento uspořádá Myslivecké sdružení na novém parketu společenský večer, ke kterému bude hrát krojovaná hudba z Koryčan?
- ... na pátek 26. června připravuje "AUTO-MOTO-TOURING-KLUB" v sále sokolovny pořad "Z operety do operety", ve kterém budou účinkovat členové operety St. divadla v Ostravě J. Kobr, O. Viktorin a další?

KINO HANÁ

3.6. - 4.6.
středa
čtvrtek	HUMORESKA
český film podle stejnojmenného románu K.M. Čapka-Choda.
/na slevenky/ Mládeži přístupno
5.6. - 7.6.
pátek
sobota
neděle	TRPYT V TRÁVĚ
americký barevný film s Natalií Woodovou v hlavní roli.
Mládeži do 15 let nepřístupno
10.6. 11.6.
středa
čtvrtek	SEN
jugoslávský film o životě, který se odehrával v pohnuté době.
/na slevenky/ Mládeži přístupno
12.6. - 14.6.
pátek
sobota
neděle	SMŮLA NA PATÁCH
anglický barevný film, drama mladého manželství.
Mládeži do 15 let nepřístupno
17.6. - 18.6.
středa
čtvrtek	ZÁKON OTCŮ
gruzínský širokoúhlý film, milostný příběh z kavkazských hor.
/na slevenky/ Mládeži přístupno
19.6. - 21.6.
pátek
sobota
neděle	JEPTIŠKA
francouzský barevný film, v titulní roli Anna Karinová. Filmové zpracování slavného Diderotova románu.
Mládeži do 15 let nepřístupno

24.6. - 25.6. **HVĚZDA**
 středa Příběh stárnoucí herečky s Jiřinou
 čtvrtek Štěpničkovou v hlavní roli.
 /na slevenky/ Mládeži přístupno

26.6. - 28.6. **SENZAČNÍ PRÁZDNINY**
 pátek francouzsko-italský širokoúhlý ba-
 sobota revný film, LOUIS de FUNES v hlav-
 neděle ní roli.
 Mládeži přístupno

D ě t s k á p ř e d s t a v e n í .

neděle 7.6. **UKRADENÝ MÍČ**
 O přátelství dvou panáčků vyrobe-
 ných z kaštanů a žaludů.

neděle 14.6. **VZDUCHOLODÍ K SEVERNÍMU PÓLU**

neděle 21.6. **VRCHNÍ DRÁB A KAŠPÁREK**
 český barevný film pro děti.

neděle 28.6. **KOUPIL JSEM TÁTU**
 Sovětský film.

KOPANÁ NA STADIONE

neděle 7. Mistrovské utkání II. mužstva se
 Sokolem Troubky - začátek 10 hodin
 předzápas benjamínků se Sigmou Hra-
 nice - začátek 9 hodin

sobota 13. Mistrovské utkání I. mužstva s JZD
 Nivnice - začátek 17 hodin
 Od 8 hod. po celý den žákovský turnaj

neděle 21. Mistrovské utkání I. mužstva
 s Duklou Slavičín - začátek 17,30
 hodin.

Medardova krápe 40 dní krape.
 Když je červen studený, krčí sedlák rameny.
 Déšť na sv. Petra a Pavla rozsévá houby.
 Svítí-li slunce na Petra a Pavla, bude
 požehnaný rok.
 Do Jana Křtitele, nechval ječmene.

UPOZORNĚNÍ !! - Další číslo Kojetínského kulturního
 kalendáře vyjde v z á ř í 1970 !

Kojetínský kulturní kalendář vydává Osvětová beseda

K o j e t í n

Řídí redakční rada: A.Malý, B.Novotná, Dr.F.Řezáč

Úprava textu: M.Kučerová

Obálka, titulky: M.Vicenec

Tisk: Okresní kulturní středisko v P ř e r o v ě

Povoleno Odborem kultury ONV v Přerově pod číslem

F - 6 - 015,017, ze dne 24.9.1969.
